

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXIX. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_255-txt-shoot-idm733.pdf (tilgået 29. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De Sagn de Gamle har i Dag at føre er ikke just de muntreste, men I kan sagtens tænke de Gubber blev ei muntre ved det Selskab de har for det meste havt nu i den sidste Tid, de vilde endelig fortælle hver sit Sørgespil, og man bør føie slige gamle Folk i Alt hvad muligt er, ei blot fordi man ellers støder dem der fik kun alt for mange Stød i Verden, men og fordi de er en god Dag ældre og en god Deel klogere end vi. Lytter kun til Sørgetalen og I skal da fornemme, hvis I ikke veed det alt, at der er dog en Veemod til som kun en Daare kunde bytte bort for al Verdens Fryd og Glæde. Seer saa til at I kan muntre Gubberne, og jeg tør love for de muntres, naar I lytte stille, venlig til Sagnene fra deres unge Dage, og bede dem saa kjønt fortælle meer, og ikke vredes over at I saa længe har forsømt at lade Øret til, hvor der stod Sagamænd tilrede, som havde slige vakre Sagn at føre! Ifald I tjene Eder selv i dette, da vil jeg sagtelig tilføie at jeg er dermed ogsaa tjent, thi jeg tør vædde paa at blive I først gode Venner med disse gamle Dannemænd, da vil de tale saa min Sag, at I betænke Eder før I dømme mig saa reent fra Sands og Kjærlighed. See, det er Egennyttens, som I vel kan tænke jeg har min Deel af saavel som I, og jeg vil skrifte ærlig, for, om det er muligt, ikke at beskyldes for *den Egennytte* som er Tidens Orm, og xxxmin dødelige Fjende, som I blot kan deraf vide, at jeg beder Eder gjemme saa paa Fædres Ihukommelse og Kjærlighed, som det er aabenbart den Orm har ret sin Glæde og sin Næring af at gnave og fortære.